

Diplomová práce celkově seznamuje s životem a dílem Ladislava Fikara. Hlavním cílem je proniknutí do Fikarova básnického díla, jež v sobě zahrnuje jednotlivé verše vydávané časopisecky, prvotinu Samotin a verše Kámen na hrob uspořádané z pozůstalosti. Práce podává jejich základní interpretaci, přičemž se zaměřuje na popis Fikarovy poetiky, zvláště pak na jeho ustálené motivy. Celou Fikarovu tvorbu zasazuje do kontextu české literatury a přesahuje i světové literatuře. S odkrytím autorské poetiky poukazuje na charakterické znaky Fikarova překladu, které odhaluje na základě komparace překladů veršů Rainera Maria Rilkeho a sovětského spisovatele Stěpana Ščipačova s jejich originálními texty. U druhého zmíněného překladu se zároveň zabývá jeho literárním a společenským významem pro českou poezii. Ve dvou životopisných kapitolách se práce zaměřuje na zachycení období působení Fikara ve funkci redaktora a ředitele v nakladatelství Československý spisovatel. Jeho osobní přínos postihuje i v oblasti kinematografie, kde působil jako hlavní dramaturg tvůrčí skupiny Šmída-Fikar.